

מה אמר אליהם. בינתים הרי רבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר החברים באו. אמר להם רבי שמעון: במה עסקתם? אמרו לו: שמענו עליך ובאנו אליך, ששאלנו עליך את כל החברים ולא מצאנו מי שמודיע לנו עליך, עד שפגשנו את רבי יוסי ורבי אלעאי ורבי אלעזר שהיו מתעסקים בסוד של הכל בכל בגלגליו.

אמר רבי שמעון: ודאי שמעשה הצדיקים תלוי למעלה, ושם הכל נודע, וההתעוררות שלמטה גורמת להתעוררות שלמעלה, בודאי שסוד הגלגול הוא במקום אחד, וכל הגלגולים הם כמו הגלגלים שעולים ויורדים, וגלגל אחד הוא קבוע באמצע ביניהם, והוא לא מתנענע לכאן ולכאן.

וסוד הדבר הרי פשוטה, דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת, שהיא קבועה ביניהם (כמו זה הנפש

היא בקביעות של הגוף, והרוח עולה ויורדת בגוף ומתפשטת בכל ורידי הלב, כבר אמרנו שהגלגולים הם כמו הגלים שעולים ויורדים בגלגול אחד), כמו זה הנפש היא בקביעות בגוף, והרוח יורדת ועולה בגוף, ומתפשטת בכל ורידי הלב שמתנענעים, זהו שכתוב אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, אבל הנפש קבועה בלב פאשה שהיא קבועה בבית, זהו שכתוב מושיבי עקרת הבית, ובעלה ויצא ויצא ושוב, כך דור הלך ודור בא, זה העמוד האמצעי, הוא הולך ונבא בגלגול, אבל השכינה לעולם עמדת, היא לא הולכת בגלגול ולא מרכבת במקום אחר, ומשום זה נאמר בה אשתך כגפן פריה, מה גפן לא מקבלת עליה הרפכה ממין אחר מפל עץ שבעולם, כך השכינה לא מקבלת עליה

ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חבריאי קאתו, אמר להו רבי שמעון במאי עסקיתו, אמרו ליה שמענא בך ואתינא לגבך, דשאילנא עלך לכל חבריאי ולא אשפחנא מאן דאודע לך מינה, עד דאערענא ברבי יוסי ורבי אלעאי ורבי אלעזר דהו מתעסקין ברזא דהכל בכל בגלגלין דיליה.

אמר רבי שמעון ודאי עובדא דצדיקאי לעילא תליא, ותמן אשתמודע פלא, ואתערוותא דלתתא גרים אתערוותא דלעילא, בודאי רזא דגלגולא באתר חד איהו, וכל גלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין, וגלגל חד איהו קבוע באמצעיתא בינייהו, ואיהו לא מתנענעא הכא והכא.

ורזא דמלה הא אוקמוה, (קהלת א ד) דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת, דאיהי

קביעא בינייהו (כגוונא דא, נפש איהו בקביעו דגופא,

ורוחא סלקא ונחתא כגופא ומתפשטא בכל ורידי דלבא, כבר אמרנא דגלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין בגלגול חד), כגוונא דא נפש איהי בקביעו דגופא, ורוחא נחתא וסלקא כגופא, ומתפשטא בכל ורידי דלבא דמתנענעין, הדא הוא

דכתיב (יחזקאל א כ) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, אבל נפשא קביעא בלבא, פאתתא דאיהי קביעא בביתא, הדא הוא דכתיב (תהלים

קיג ט) מושיבי עקרת הבית, ובעלה (בראשית ח

ז) ויצא ויצא ושוב, הכי דור הולך ודור בא,

דא עמודא דאמצעיתא, איהו אזיל ואתי בגלגולא, אבל שכינתא לעולם עומדת, איהי לא אזלא בגלגולא, ולא אתרכיבת באתר

אחרא, ובגין (דף קיא ע"א) דא אתמר בה, (תהלים

קכח ג) אשתך כגפן פריה, מה גפן לא קבילת הרפכה ממין אחרא מפל אילנא דעלמא, הכי

הרפכה אחרת בעולם אלא
מבעלה.

קמו כל החברים והשתטחו לפניו
ואמרו: אלו לא באנו לעולם אלא
לשמע את זה - די. פתח ואמר:
וזרח השמש ובא השמש, וזרח
השמש זה העמוד האמצעי,
שהוא משה בדמותו. וזרח, זהו
שכתוב יהו"ה מסיני בא וזרח
משעיר למו. ובא השמש,
כשהתפנס משה, ועם כל זה,
שהתפנס אל מקומו, שואף וזרח
הוא שם, וזה יהושע שהיה כמו
הלכנה, שהיא השכינה.

ועוד, וזרח השמש זה משה,
כשיבא בגלגול בצדיק גמור,
וכשהוא לא בצדיק גמור - ובא
השמש, מתפנס ממנו והולך ובא
בגלגול, עד שמוצא את מקומו,
ומשום זה אל מקומו שואף וזרח
הוא שם.

ועוד, וזרח השמש זה הקדוש
ברוך הוא, באיזה מקום? באדם
שהשכינה עמו, כמו שנאמר בכל
מקום אשר אזכיר את שמי וגומר,
ותרגם אינקלוס, במקום שתשרה
שכינתו שם, ואם אין שם שכינה
- ובא השמש, מתפנס ממנו
הקדוש ברוך הוא ונשאר
בחשכה, ושולטים עליו כמה
מחבלים וכמה יסורים רעים
שאינם יסורים של אהבה. זהו
שכתוב על פי אין אלהי בקרבי
מצאוני הרעות האלה, שהרעות
הללו ממנות על כל העתים
והרגעים, שעליהם נאמר
ותפקדנו לבקרים לרגעים
תבחננו, וזהו שאמר דוד בידך
עתותי וגומר, ומי גורם שלא
שורה עליו שכינה ולא מאיר
עליו השמש? בגלל ההכל של
שקר ודברי שקר שיוצאים מפיו,

שכינתא לא קבילת עליה הרפכה אחרא
בעלמא אלא מבעלה.

קמו פלהו חבריא ואשתטחו קמיה, ואמרו
אלו לא אתינא לעלמא אלא למשמע
דא די, פתח ואמר וזרח השמש ובא
השמש (קהלת א ה), וזרח השמש דא עמודא
דאמצעיתא, דאיהו משה בדיוקניה, וזרח
הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) יהו"ה מסיני בא
וזרח משעיר למו, ובא השמש פד אתפניש
משה, ועם כל דא דאתפניש אל מקומו שואף
וזרח הוא שם, ודא יהושע דהוה פגוונא
דסיהרא דאיהי שכינתא.

ועוד וזרח השמש דא משה, פד ייתי בגלגולא
בצדיק גמור, וכד לא איהו בצדיק גמור
ובא השמש, אתפניש מניה, ואזל ואתי
בגלגולא עד דאשפח אתריה, ובגין דא אל
מקומו שואף וזרח הוא שם.

ועוד וזרח השמש דא קודשא בריך הוא, באן
אתר, בכר נש דשכינתא עמיה, כמה
דאת אמר (שמות כא) בכל המקום אשר אזכיר
את שמי וגומר, ותרגם אנקלוס באתר דתשרי
שכינתיה תמן, ואי לית שכינתא תמן ובא
השמש, אתפניש מניה קודשא בריך הוא,
ואשתאר בחשוכא ושלטין עליה כמה מחבלין
וכמה יסורין בישינ, דלאו אינון יסורין של
אהבה, הדא הוא דכתיב (דברים לא יז) על פי אין
אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, דאלין
רעות ממנן על כל עתין ורגעין, דעלייהו
אתמר (איוב ז יח) ותפקדנו לבקרים לרגעים
תבחננו, וזהו שאמר דוד (תהלים לא טז) בידך
עתותי וגומר, ומאן גרים דלא שריא שכינתא
עליה, ולא נהיר שמשא עליה, בגין הכל
דשקרא ומלין דשקרא דנפקין מפומוי, ובגין דא

יש הכל אשר